

ΠΡΟΣ
Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών
Υπόψη Προέδρου κ. Δ. Βερβεσού (εις χείρας) και μελών
Υπόψη κ.Γενικού Διευθυντού ΔΣΑ (εις χείρας)

ΘΕΜΑ: ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ (άρθ.10Σ)
ΘΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΙ 4.11.2025 ώρα 18.00 (νέα ημερομηνία)
ΣΤΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΑΓΩΓΩΝ
ΚΑΚΟΔΙΚΙΑΣ,
(κατάστημα του ΣτΕ στην παλιά εμπορική γωνία
Σοφοκλέους και Αιόλου)

Διακυβεύεται στην συνεδρίαση του Ειδικού Δικαστηρίου
προς εκδίκαση Αγωγών Κακοδικίας (ΕΔΑΚ) της 4^{ης}
Νοεμβρίου 2025 ώρα 18.00, το **θεμελιώδες συνταγματικό**

δικαίωμα της αναφοράς που κατοχυρώνεται στο άρθρο 10 του Συντάγματος και το οποίο συνιστά ένα από τα θεμελιώδη δικαιώματα του κράτους Δικαίου.

Το Συνταγματικό αυτό δικαίωμα που αποτελεί θεμέλιο για τη Δημοκρατία, εισάγει προστατευτική υπέρ των πολιτών απαγόρευση στις εισαγγελικές Αρχές να προβούν σε ποινική δίωξη κατά πολίτη που αναφέρεται στις Αρχές. Στην Συνταγματική αυτή απαγόρευση, **αρνήθηκε να υπακούσει** η Αντεισαγγελέας Πρωτοδικών Μαρία Ρηγοπούλου, επιδεικνύοντας **συνειδητή ανυπακοή σε Συνταγματικές επιταγές ΑΜΕΣΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ**, δηλώνοντας ότι συνειδητά και σκοπίμως αγνόησε και αρνήθηκε να υπακούσει στο Σύνταγμα και να εκτελέσει ως όφειλε εκ καθήκοντος, τα δύο διαδικαστικά κωλύματα που απαιτεί το Σύνταγμα για την άσκησης ποινικής δίωξης σε πολίτη που έχει υποβάλει αναφορά στις Αρχές, δηλαδή τις ρητώς προβλεπόμενες στο άρθρο 10 παρ. 2 Σ προϋποθέσεις, (α) της κοινοποίησης της τελικής απόφασης προς τον αναφέροντα της αρμόδιας Αρχής στην οποία υπεβλήθη η αναφορά και (β) την άδεια της Αρχής αυτής για την άσκηση δίωξης στον αναφέροντα για αδικήματα που πιθανόν διέπραξε δια της αναφοράς του.

Η **σοκαριστική από κάθε άποψη αυτή παραδοχή** της ανωτέρω εισαγγελικής λειτουργού εκδηλώθηκε στις προτάσεις της σε αγωγή κακοδικίας σε βάρος της, στις οποίες, **όχι μόνο δεν αρνήθηκε** ότι δεν προέβη στις δύο ανωτέρω εκ καθήκοντος προβλεπόμενες ρητώς στο σύνταγμα διαδικαστικές προϋποθέσεις άσκησης ποινικής δίωξης, αλλά **επικαλέστηκε ανύπαρκτο μη προβλεπόμενο στο Σύνταγμα, και στο νόμο, δικαίωμα της** με την ιδιότητα της Εισαγγελέως, να κρίνει ποιά ενέργεια και πράξη του Πολίτη του συνιστά "αναφορά" και εάν υπάγεται στις προστατευτικές διατάξεις του άρθρου 10 του Συντάγματος, επιδιώκοντας με αυτόν τον τρόπο η Αντεισαγγελέας κα Ρηγοπούλου **να θεσμοθετήσει εκ του πλαγίου την υπέρβαση εξουσίας,** ασκώντας αρμοδιότητα που το Σύνταγμα σαφώς και ρητώς αναθέτει στην Εκτελεστική Λειτουργία και όχι

στην Δικαστική επιχειρώντας δηλαδή κατάργηση ακόμη και της θεμελιώδους αρχής της διάκρισης των εξουσιών.

Αυτό όμως που **σοκάρει ακόμη περισσότερο και τρομοκρατεί κάθε Πολίτη** είναι ότι το ανωτέρω ανύπαρκτο δικαίωμα της, η κα Αντεισαγγελέας, προσπαθεί να το θεμελιώσει με επίκληση του Νομοθετικού Διατάγματος 796 του 1971, ενός ερμηνευτικού νόμου όταν λόγω ιδιαίτερης μή ομαλής πολιτικής, πολιτειακής και θεσμικής κατάστασης, είχε ανασταλεί η εφαρμογή του Συντάγματος του 1958. Ειδικότερα, η εν λόγω Αντεισαγγελέας, προτάσσει τον απλό τυπικό νόμο έναντι του Συνταγματικού κανόνα υπέρτερης ισχύος, **περιφρονώντας τις σχετικές Συνταγματικές διατάξεις του Συντάγματος του 2019** και την σχετική **νομολογία του ΣΤΕ** με πλέον πρόσφατη την απόφαση 1494/2020/16.7.2020 που αφορά σε παραβίαση των Συνταγματικών Διατάξεων του άρθρου 10 του Σ, από το Υπουργείο Εξωτερικών.

Ακόμη πιο σοκαριστικό είναι ότι η ανωτέρω επίκληση από εν ενεργεία Εισαγγελικό λειτουργό, ενός τυπικού νόμου για να ακυρωθεί ρητή Συνταγματική επιταγή υπέρτερης νομοθετικής ισχύος, δηλώνει **επικίνδυνη άγνοια και βαρεία αμέλεια** της κοινής σε όλους αυτονόητης γνώσης της ιεραρχίας των πηγών του Δικαίου και της τυπικής ισχύος αυτών.

Ακόμη χειρότερα, η ανωτέρω επίκληση του τυπικού νόμου του 1971 για κατάργηση της ισχύος υπέρτερου Συνταγματικού κανόνα, **πραγματοποιείται και από τον Εισαγγελέα Εφετών Γεώργιο Πρασά** ο οποίος επικαλούμενος ακριβώς αυτό το επιχείρημα, **απάλλαξε** την Αντεισαγγελέα Πρωτοδικών κα Ρηγοπούλου, από κάθε πειθαρχική ευθύνη, όταν κατόπιν εντολής της εισαγγελέως του Αρείου Πάγου, επελήφθη της υπ' αριθ. **1756/5.3.2025 - ΕΠ 78/2025** πειθαρχικής αναφοράς κατά της εν λόγω Αντεισαγγελέως κας Ρηγοπούλου.

Εάν δεν πρόκειται για ανεπίτρεπτη άγνοια νόμου και βαρεία αμέλεια, τότε για τί πρόκειται; δεδομένου ότι δεν είναι δυνατόν να εννοηθεί έστω

και η ελάχιστη υποψία συγκάλυψης.

Κατόπιν των ανωτέρω, καθίσταται σαφές, ότι η συγκεκριμένη συνεδρίαση του Δικαστηρίου Αγωγών Κακοδικίας στις 4.11.2025 ώρα 18.00 δίκη ΕΙΝΑΙ ΚΟΜΒΙΚΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ για την ίδια την Δημοκρατία και το Κράτος Δικαίου στην Ελλάδα., δεδομένου ότι το άρθρο 10Σ αφορά και στους Δημόσιους Υπαλλήλους, όπως επαναεπιβεβαιώθηκε και από την 1494/2020/16.7.2020 απόφαση του ΣΤΕ και επομένως προστατεύει τους αναφέροντες και τους καταγγέλλοντες σκάνδαλα, και περιπτώσεις διαφθοράς όπως αυτό του ΟΠΕΚΕΠΕ.

Ωστόσο, δεν είναι μόνο οι ανωτέρω ενέργειες εισαγγελικών λειτουργιών που θέτουν υπό διακινδύνευση το δικαίωμα της αναφοράς, αφού η εισηγήτρια στην αυριανή αγωγή κακοδικίας **κα Άννα Παπαναγιώτου** προσανατολίζεται στην πλήρη αποδυνάμωση και του Συνταγματικού θεσμού της Αγωγής Κακοδικίας κατά δικαστή ή εισαγγελέα που προβλέπεται ρητώς στο άρθρο 99 του Συντάγματος Ειδικότερα, η εν λόγω εισηγήτρια, **εισηγείται την κατάργηση** και της ουσιώδους και θεμελιώδους **Συνταγματικής αντιστάθμισης με την προσωπική ευθύνη του δικαστή ή εισαγγελέα** της δικαστικής ανεξαρτησίας και των προνομίων που αυτή συνεπάγεται, αφού στην εισήγηση της, **προτείνει στην ουσία την κατάργηση κάθε ελέγχου και προσωπικής ευθύνης των εισαγγελικών λειτουργιών κατά την άσκηση της κρίσιμης και εν πολλοίς θεμελιώδους για την κοινωνική συνοχή αρμοδιότητας άσκησης ποινικής δίωξης.** Μετά την ερμηνεία ότι οι ποινικές διώξεις σημαντικών πλημμελημάτων δεν υπόκεινται στην ασφαλιστική δικλίδα του θεσμού της "προσφυγής κατά του κλητήριου θεσπίσματος" αφού η μεταφορά της ύλης των τριμελών πρωτοδικείων στα μονομελή **δεν συμπαρέσυρε και το διαδικαστικό δικαίωμα προσφυγής κατά του κλητήριου θεσπίσματος,** τώρα η εισηγήτρια της ανωτέρω δίκης στο ΕΔΑΚ, **εισηγείται την νεωτεριστική άποψη, ότι η άσκηση ποινικής δίωξης δεν συνιστά δικαιοδοτικού χαρακτήρα απόφαση με έννομες συνέπειες κατά του ποινικώς διωκόμενου ΚΑΙ ΩΣ ΕΚ ΤΟΥΤΟΥ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΡΡΙΦΘΕΙ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ Η ΣΧΕΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΚΑΚΟΔΙΚΙΑΣ.**

Δηλαδή η συνεδρίαση του ΕΔΑΚ στις 4.11.2025, σύμφωνα με την εισηγήτρια, πρέπει να αποτελέσει την "κολυμπήθρα του Σιλωάμ" και να καταστήσει παντελώς ανεξέλεγκτους τους εισαγγελικούς λειτουργούς, κόντρα στη ρητή επιταγή του Συντάγματος και παρά το γεγονός ότι εν έτη 2025 η νεότερη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων σε ό,τι αφορά την "ακραία αυθαιρεσία" , δίνει στο θεσμό της αγωγής κακοδικίας, νέο νόημα (βλ.περισσότερα <https://www.syntagmawatch.gr/wp-content/uploads/2023/02/%CE%86%CF%81%CE%B8%CF%81%CE%BF-99-me-cover.pdf>) και παρά το γεγονός ότι ο συγκεκριμένος θεσμός όπως ρυθμίζεται στην Ελλάδα είναι τολμηρός στη σύλληψη του, έστω και αν στην πράξη έχει εκφυλιστεί, (μόνο δύο αγωγές κακοδικίας έχουν γίνει δεκτές τη δεκαετία του 1960) αφού η δημοσιότητα της συζήτησης στο ακροατήριο από μόνη της καθιστά το θεσμό ιδιαίτερα χρήσιμο, **καθώς η δικαστική αυθαιρεσία δεν μένει κρυφή.**

Η συγκεκριμένη απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου προς εκδίκαση Αγωγών Κακοδικίας ΕΙΝΑΙ ΚΟΜΒΙΚΗ καθώς τίθεται το ερώτημα εάν ΜΠΟΡΕΙ ΕΝΑΣ ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΝΑ ΚΑΤΑΓΓΕΙΛΕΙ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ όταν κινδυνεύει με ποινική δίωξη από την Εισαγγελική Αρχή κατά παράβαση του άρθρου 10Σ.

Τίθεται επιπλέον το ερώτημα, εάν ΜΠΟΡΕΙ ΕΝΑΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΝΑ ΑΠΟΛΥΣΕΙ Ή ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΝΑ ΒΑΛΕΙ ΦΥΛΑΚΗ ΕΠΕΙΔΗ «ΕΤΣΙ ΘΕΛΕΙ» ΕΝΑΝ ΔΗΜΟΣΙΟ ΥΠΑΛΛΗΛΟ; ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΣΕΙ ΕΠΕΙΔΗ «ΕΤΣΙ ΘΕΛΕΙ» ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ; ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΑ...ΜΗΠΩΣ ΑΝΤΙ ΝΑ ΘΙΓΟΜΑΣΤΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΑΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ κας ΚΟΒΕΣΙ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΕΙ ΣΤΙΣ 4.11.2025 ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΔΑΚ ΑΚΟΜΗ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΑΦΟΡΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΑΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ;....'

Δεδομένου του θεσμικού ρόλου του δικηγορικού Συλλόγου, και επειδή δύο (2) μέλη του Ανώτατου Πειθαρχικού Συμβουλίου σας μετέχουν ως μέλη του ΕΔΑΚ, Σας καλώ να δώσετε ιδιαίτερη προσοχή στην αυριανή συνεδρίαση του ΕΔΑΚ ΓΙΑΤΙ ΜΑΣ ΑΦΟΡΑ ΟΛΟΥΣ.

Η ακροαματική διαδικασία είναι ανοικτή στο κοινό.